

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0218 van 24 oktober 2012
in de zaak 1112/0622/SA/3/0554

In zake:

■
bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Carmenta DECORDIER
kantoor houdende te 9041 Gent, Harlekijnstraat 9
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
departement RWO, afdeling Oost-Vlaanderen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Paul AERTS
kantoor houdende te 9000 Gent, Coupure 5
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 24 april 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO, afdeling Oost-Vlaanderen van 14 maart 2012.

De verwerende partij heeft aan het OCMW van de gemeente Evergem een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de omgevingsaanleg van een rustoord, meer specifiek voor verhardingen, een carport, een fietsenberging en een berging voor de technische dienst.

De bestreden beslissing stelt betrekking te hebben op de percelen gelegen te ■ en met als kadastrale omschrijving ■.

Op de openbare terechtzitting van 19 september 2012 benadrukt de verwerende partij bij monde van haar raadsman dat het aangevraagde geen betrekking heeft op het perceel met nummer 16k, eigendom van de verzoekende partij. De verwerende partij verwijst hiertoe naar de aanduidingen op de vergunde plannen en naar haar uitdrukkelijke verklaring in haar nota betreffende de vordering tot schorsing. In zoverre de bestreden beslissing het tegendeel aangeeft, is dit volgens de verwerende partij een materiële vergissing.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 19 september 2012, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sarie DEVRIEZE die loco advocaat Carmenta DECORDIER verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Inneke BOCKSTAELE die loco advocaat Paul AERTS verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

Op 21 januari 2005 verleent de verwerende partij een voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning voor de bouw van een nieuw rustoord. De verwerende partij stelt hierbij dat voor de omgevingsaanleg een nieuwe aanvraag moet ingediend worden en dit om een duidelijker beeld te verschaffen van de omgevingsaanleg, de relatie tot de omgevingsaanleg rondom de kerk en de voorziene ontsluiting.

Op 28 juni 2007 verleent de verwerende partij een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een nieuw rustoord. Deze beslissing heeft in de praktijk hetzelfde voorwerp als de stedenbouwkundige vergunning van 21 januari 2005 met dien verstande dat, in afwachting van een definitief ontwerp met betrekking tot de omgevingsaanleg, tevens wordt voorzien in de tijdelijke aanleg van een gazon.

Op 9 november 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient het OCMW van de gemeente Evergem, hierna de aanvrager, bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“omgevingsaanleg rustoord: verhardingen, carport, fietsenberging en berging technische dienst”*.

De huidige aanvraag omvat de omgevingsaanleg van het nieuwe rustoord, de aanleg van verhardingen in functie van parkeergelegenheid, het afbreken van een weekkapel, het oprichten van een carport en een fietsenberging voor de bewoners van de serviceflats, het voorzien van een luifel aan de uitgang en een berging voor de technische dienst.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 september 1977 vastgestelde gewestplan ‘Gentse en Kanaalzone’, deels gelegen in woongebied, deels in woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

De percelen zijn wel gelegen binnen het gezichtsveld van het beschermde monument '■■■■: *het dienstencentrum van ■■■■, voormalig gemeentehuis*', in de onmiddellijke nabijheid van het beschermde monument '■■■■: *pastorie van ■■■■*' en deels binnen en deels palend aan het beschermde dorps- en stadsgezicht '*pastorie van ■■■■ en tuin met bijgebouwen*'.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 5 december 2011 tot en met 3 januari 2012, worden twee bezwaarschriften ingediend, onder meer door de huidige verzoekende partij.

Het Agentschap Wegen en Verkeer (district Eeklo) brengt op 2 december 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Zwarte Sluispolder brengt op 7 december 2011 een gunstig advies uit.

De gewestelijke erfgoedambtenaar brengt op 14 december 2011, in toepassing van het decreet van 30 juni 1993 inzake de bescherming van het archeologisch patrimonium, een gunstig advies uit.

De gewestelijke erfgoedambtenaar brengt op 14 december 2011, in toepassing van het decreet van 3 maart 1976 inzake de bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, een gunstig advies uit. Zij beschouwt de aanvraag als niet-prioritair.

De watering 'De Burggravenstroom' deelt op 28 december 2011 mee dat zij geen bevoegdheid heeft inzake de betrokken percelen.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Evergem verleent op 16 januari 2012 het volgende voorwaardelijk gunstig advies:

“ ...

Evaluatie van de ingediende bezwaren :

Het bezwaar betreffende het beperkt uitzicht van de uitrit aan de ■■■■ en van het feit dat de, ■■■■ veiliger zou zijn is niet gegrond. Voorliggende aanvraag betreft de aanleg van een parking (55 wagens) bij een vergund rustoord waarbij de toegang tot de parking gepland wordt in de ■■■■ en de uitrit in de ■■■■. De uitrit sluit aan op de ■■■■ ter hoogte van een asverschuiving en een verkeersplateau. Deze aansluiting ter hoogte van deze snelheidsremmende maatregel komt de verkeersveiligheid ten goede. Ten onrechte wordt gesteld dat het uitzicht aldaar te beperkt zou zijn. Voordat de wagens op de rijweg komen is er nog een strook van ongeveer 4 meter (openbaar domein) waarop eventueel kan stilgestaan worden om zicht te krijgen op het aankomend verkeer.

Het bezwaar betreffende de kostprijs van de werken is niet gegrond. Het betreft geen stedenbouwkundig bezwaar.

Het bezwaar betreffende de toename van lawaai- en geluidshinder is niet gegrond. De parking bij een bestaand vergund rusthuis is gelegen in het centrum van de deelgemeente ■■■■ op het kruispunt van twee gewestwegen en een gemeenteweg. De parking wordt aangelegd voor 55 voertuigen zodat het aantal voertuigbewegingen, in

verhouding tot de voertuigbewegingen, eerder beperkt zullen zijn en geen aanleiding zullen geven tot een bijkomende geluidsoverlast.

Het bezwaar dat de voorziene uitrit loopt over beschermd dorpsgezicht is niet gegrond. Ter zake dient onroerend erfgoed een advies uit te brengen doch uit haar advies naar aanleiding van een voorgaande aanvraag stedenbouwkundige vergunning blijkt dat zij geen bezwaren had tegen de aanleg van de uitrit.

Het bezwaar dat een in- en uitrit via [REDACTED] (zoals ook vroeger het geval was —oud rusthuis) zich beter leent voor dergelijk verkeer is niet gegrond. De aanvraag betreft een parking voor slechts 55 voertuigen zodat er geen merkelijke toename zal zijn van het verkeer in deze omgeving. De keuze om de in- en uitrit los te koppelen van elkaar om op die manier het verkeer te spreiden komt de verkeersveiligheid ten goede.

Het bezwaar dat de [REDACTED] nu al drukke woonstraat is en de [REDACTED] een gewestweg is met bredere wegverharding zodat deze laatste meer geschikt zou zijn voor zowel in- als uitrit van deze parking is niet gegrond. Zoals reeds hierboven vermeld stelt er zich bij het ingediende voorstel geen probleem met betrekking tot de verkeersveiligheid noch met de mogelijke beperkte verkeerstoename.

Het bezwaar dat de uitrit via [REDACTED] enkel dient voor privaat belang en primeren niet op het algemeen belang is niet gegrond. Een aanvraag stedenbouwkundige vergunning staat los van de vraag in hoeverre deze het algemeen belang of het privaat belang dient. De vergunningverlenende overheid dient zich enkel uit te spreken over de vergunbaarheid van de geplande werken.

...

Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving, de aanvraag en de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Voorliggende aanvraag in functie van het uitvoeren van omgevingswerken bij een bestaande vergund rusthuis is in overeenstemming met de planologische voorschriften en geeft geen aanleiding tot stedenbouwkundige bezwaren.

Algemene conclusie

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is (of kan gebracht worden mits het opleggen van de nodige voorwaarden) met de wettelijke bepalingen, alsook met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

Besluit :

Het College van Burgemeester en Schepenen brengt met betrekking tot de aanvraag van O.C.M.W. Evergem, met als adres [REDACTED] en met betrekking tot omgevingsaanleg rustoord - verhardingen, carport, fietsenberging en berging technische dienst op een terrein met als adres [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED] volgend advies uit : gunstig mits De hemelwaterput, de infiltratie- of buffervoorziening en/of de lozingsbegrenzer dienen geplaatst en in gebruik genomen te zijn ten laatste zes maanden nadat het gebouw of de verharding in gebruik is genomen.

...

De verwerende partij beslist op 14 maart 2012 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Voorliggende stedenbouwkundige aanvraag is in overeenstemming met de voorzieningen van het van kracht zijnde gewestplan.

Gelet op de eerder afgeleverde vergunningen.

Gelet dat de werken volledig op eigen terrein worden voorzien.

Gelet dat er ruim aandacht wordt geschonken aan de groenaanleg bij het voorzien van verhardingen.

Gelet dat het project zich voldoende integreert binnen deze omgeving; dit zowel naar de bestaande site toe als naar de onmiddellijke omgeving.

Gelet op de beschrijvende nota van de aanvrager.

Gelet dat de aanvraag werd onderworpen aan een openbaar onderzoek; er werden 2 bezwaren geuit.

Gelet op de hogeraangegeven weerlegging van deze bezwaren.

Gelet op de adviezen van de gewestelijke erfgoedambtenaar (ifv archeologie en ifv stads- en dorpsgezicht/zicht op monument) waaruit wordt opgemaakt dat de voorliggende aanvraag weinig of geen nadelige invloed zal hebben op het dorpsgezicht en de monumenten in de omgeving.

Gelet op de uitgebrachte adviezen van zowel Watering de Burggravenstroom, de Zwarte-Sluispolder en het Agentschap Wegen en Verkeer district Eeklo.

Gelet op het gemotiveerde advies van gemeentebestuur van Evergem.

Gelet dat het onderwerp niet voorkomt op de lijst gevoegd als bijlage I en II van de Europese richtlijn 85/337/EEG, noch op de lijst gevoegd als bijlage I en II van het Project-m.e.r.-besluit.

Bijgevolg dient geen milieueffectenrapport te worden opgesteld.

ALGEMENE CONCLUSIE

Omwille van bovenstaande redenen is de aanvraag voor vergunning vatbaar onder de in rand vermelde voorwaarden.

BIJGEVOLG WORDT OP 14-03-2012 HET VOLGENDE BESLIST:

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar geeft de vergunning of aan de aanvrager, die ertoe verplicht is

1° het college van burgemeester en schepenen en de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar per beveiligde zending op de hoogte te brengen van het begin van de werkzaamheden of handelingen waarvoor vergunning is verleend, ten minste acht dagen voor de aanvatting van die werkzaamheden of handelingen;

2° de volgende voorwaarden na te leven:

- 1. alle te slopen constructies dienen afgebroken te worden minstens tot op het peil van de straat;*
- 2. alle afbraakmaterialen en puin dienen onmiddellijk van het terrein afgevoerd te worden;*
- 3. de planners zijn stipt te volgen;*
- 4. de werken moeten op eigen terrein gebeuren;*
- 5. het advies van het agentschap Wegen en Verkeer — district Eeklo dd 02/12/2011 is te volgen;*

6. *het advies van de brandweer dd 19/12/2011 is te volgen,*
 7. *de voorwaarde opgenomen in het advies van het gemeentebestuur van Evergem is te volgen.*
- ...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

1.

De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partij bij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing, in zoverre het verkeerdelijk is gestoeld op onjuiste gegevens, met name dat de bestreden beslissing eveneens betrekking zou hebben op het perceel 16k, eigendom van de verzoekende partij. Derhalve betwist zij, minstens gedeeltelijk, de ontvankelijkheid ervan.

De Raad is echter van oordeel dat de exceptie van de verwerende partij slechts onderzocht en beoordeeld dient te worden wanneer de Raad vaststelt dat de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval. Het ambtshalve onderzoek van de ontvankelijkheid van de vordering, waartoe de Raad principieel gehouden is, is in dezelfde zin strikt genomen evenmin aan de orde.

Voorgaande overweging verhindert niet dat de Raad om redenen van proceseconomie reeds in de huidige stand van het geding de aandacht van de partijen, en in het bijzonder de verzoekende partij, wil vestigen op de omstandigheid dat de Raad, na een voorlopig onderzoek van de ontvankelijkheid op grond van de thans beschikbare gegevens, redenen heeft om aan te nemen dat de verzoekende partij mogelijk niet over de rechtens vereiste hoedanigheid beschikt.

2.

Met een op 9 mei 2012 ter post aangetekende brief heeft de griffie van de Raad de verzoekende partij uitgenodigd haar verzoekschrift te regulariseren. Meer specifiek werd de verzoekende partij gevraagd de Raad een afschrift te bezorgen van de beslissing om in rechte te treden. Bij haar inleidende verzoekschrift heeft de verzoekende partij immers enkel een afschrift gevoegd van een verslag van de kerkraad O.L.V. Hemelvaart van 18 december 2011 waarin aan haar raadsman kennelijk zonder meer de opdracht wordt gegeven om *‘onze belangen te behartigen voor de verdere opvolging van de huidige stedenbouwkundige aanvraag van het OCMW Evergem voor de aanleg van een nieuwe parking...’*.

In antwoord op vermelde vraag van de griffie van de Raad legt de verzoekende partij een afschrift voor van een verslag van de vergadering van de kerkraad O.L.V. Hemelvaart van 13 mei 2012, waarin het volgende wordt gesteld:

“ ...

Gelet op de beslissing van de kerkraad van 18 december 2011, waarbij meester Carmenta Decordier werd aangesteld teneinde alle noodzakelijke handelingen te stellen om een bezwaarschrift op te maken tijdens het openbaar onderzoek en teneinde onze belangen te behartigen voor de verdere opvolging van de huidige stedenbouwkundige aanvraag van het OCMW Evergem. Gelet op het feit dat deze beslissing van 18.12.2011, alsook de aanstelling van meester Carmenta Decordier, dan ook strekte tot het verder opvolgen van de bezwaarprocedure tegen de bouwvergunning en meer bepaald tot het voeren van alle dienstige administratieve procedures daartoe, onder meer het indienen

van een vordering tot schorsing en nietigverklaring bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

De kerkraad herhaalt en verduidelijkt dan ook dat bij de vergadering van 18.12.2011 werd beslist om in rechte te treden en daartoe meester Carmenta Decordier aan te stellen.

...

3.

Gegeven voorgaande vaststellingen rijst derhalve de vraag of de beslissing van de kerkraad van 18 december 2011, al dan niet samen gelezen met de beslissing van 13 mei 2012, daadwerkelijk de vooropgestelde draagwijdte heeft en of met andere woorden door het daartoe bevoegde orgaan van de verzoekende partij tijdig en rechtsgeldig werd beslist om een jurisdictioneel beroep in te stellen bij de Raad.

De Raad nodigt de partijen dan ook uit hieromtrent standpunt in te nemen naar aanleiding van de eerstvolgende neer te leggen nota, haar antwoordnota voor wat de verwerende partij betreft respectievelijk haar wederantwoordnota, in voorkomend geval haar toelichtende nota, voor wat de verzoekende partij betreft.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.13 VCRO kan, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en op grond van ernstige middelen, een bestreden vergunningsbeslissing geschorst worden bij wijze van voorlopige voorziening. Overeenkomstig deze bepaling kan de Raad slechts een bestreden vergunningsbeslissing schorsen onder de dubbele voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat ernstige middelen worden aangevoerd.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“ ...

Indien de uitrit zal worden aangelegd naar de [REDACTED], achter de kerk, zal er een zeer grote toename zijn van lawaai- en verkeershinder. Verzoeker had voorheen een rustig genot van zijn eigendom, hetgeen in de toekomst, ingevolge de grote verkeerstoeename (parkeerplaatsen voor 55 voertuigen, bezoekers, personeel, leveranciers en technische diensten) niet meer zal mogelijk zijn.

In het bijzonder is voor verzoeker kan niet worden betwist dat lawaaihinder een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt.

Het lawaai is storend voor de kerkdiensten, die in sereniteit dienen te verlopen. Wanneer de kerkgangers niet meer op een serene wijze aan geloofsbeleving kunnen doen, maakt dit een ernstig nadeel uit, dat niet meer kan worden hersteld. Eenieder heeft immers een grondrecht op vrije godsdienstbeleving. Hierbij kan ook worden gedacht aan bijzondere

erediensten (huwelijk, begrafenis) waarvan de verstoring door lawaaihinder niet meer te herstellen is.

Ook de verkeershinder speelt hierbij een rol. Door de moeilijke en gevaarlijke uitrit via de [REDACTED] is het niet ondenkbaar dat het caanschuiven' wordt om de [REDACTED] op te rijden vanuit het rustoord, alsook dat er verkeersongevallen gebeuren, dit steeds met alle bijkomende hinder vanden voor de kerkdiensten.

Ingevolge de bestreden beslissing zal verzoeker onmogelijk nog een rustig genot kunnen hebben van zijn eigendom.

Ook het verdwijnen van een aantal waardevolle bomen en het daarmee gepaard gaande vertrek van een aantal vogelsoorten die daar thans hun verblijfplaats hebben, maakt een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uit.

Niet zonder reden, doch wel omwille van de bijzondere historische en artistieke waarde, werden de pastorie en de pastorietauin beschermd. Zoals blijkt uit de foto's, sluit de kerk thans aan op de pastorietauin en vormt dit een mooi geheel, enkel doorsneden door een wandelpad.

Als gevolg van de bestreden beslissing zal dit geheel verloren gaan, en zullen de kerkgangers niet meer Lumen genieten van het mooie uitzicht op en het genot van de tuin, alsook van de aanwezigheid van bepaalde vogelsoorten.

Een religieuze plaats is bij uitstek een plaats van rust en bezinning, hetgeen onmogelijk wordt gemaakt bij de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de thans bestreden beslissing.

In elke hypothese blijkt aldus dat verzoeker ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal ondervinden.
...

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

Bij de beoordeling van de bezwaren, zoals geformuleerd door verzoekende partij tijdens het openbaar onderzoek, wordt benadrukt dat de parking bij een bestaand vergund rusthuis is gelegen in het centrum van de deelgemeente [REDACTED] op het kruispunt van twee gewestwegen en een gemeenteweg. De parking wordt aangelegd voor 55 voertuigen, zodat de voertuigbewegingen eerder beperkt zullen zijn en geen aanleiding zullen geven tot een bijkomende geluidsoverlast.

Bovendien en in zoverre de ingeroepen lawaaihinder als een nadeel voor de kerkgangers rechtsgeldig zou kunnen worden ingeroepen, wordt in ieder geval niet aangetoond dat een geloofsbeleving in een kerkgebouw gelegen in het centrum van een gemeente op het kruispunt van twee gewestwegen en een gemeenteweg onmogelijk zou zijn dan wel bemoeilijkt zou worden door enig verkeerslawaaï. Indien er al sprake zou kunnen zijn van enige hinder, dan is dit enkel het gevolg van de ligging van het kerkgebouw in een dergelijke omgeving.

Zoals bij de weerlegging van de middelen benadrukt zullen geen bomen, laat staan waardevolle bomen verdwijnen. Alle bestaande bomen, zelfs op de grens tussen de

pastorietuin en de eigendom van het O.C.M.W. van Evergem zullen behouden blijven. De vraag moet bovendien gesteld worden op welke wijze verzoekende partij als instelling kan "genieten" van de waardevolle bomen en/of in dit genot zou kunnen "gestoord" worden.

Tenslotte wordt niet aannemelijk gemaakt op welke wijze de kerkgangers die voor hun geloofsbeleving het kerkgebouw bezoeken, door de aanleg van een verharding als uitrit naar de [REDACTED] toe "het mooie uitzicht en het genot van de tuin, alsook van de aanwezigheid van bepaalde vogelsoorten" zouden zien verloren gaan. Zelfs indien dit nog zou worden aangetoond quod certe non -, dan nog gaat het niet om een persoonlijk nadeel in hoofde van verzoekende partij.

De "religieuze plaats als plaats van rust en bezinning" slaat bovendien op het kerkgebouw en niet op de Pastorietuin met bomen.

Het ingeroepen nadeel is dan ook niet ernstig, en zeker niet bewezen.

...

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel' eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl. 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partij mag zich in de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel bovendien niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dient integendeel concrete en precieze gegevens aan te reiken waaruit enerzijds de ernst van het nadeel blijkt dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moet verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde "rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen" die de verzoekende partij kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die haar desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaffen.

2.

Als moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij met de voorliggende vordering tot schorsing wenst te voorkomen, wijst de verzoekende partij op de omstandigheid dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing aanleiding zal geven tot een toename van lawaai- en verkeershinder. In het bijzonder voert de verzoekende partij aan dat de uitrit van de parking naar de [REDACTED] de serene geloofsbeleving van de kerkgangers onherstelbaar zal verstoren en een rustig genot van haar eigendom onmogelijk maken.

De verzoekende partij merkt in dit verband tevens op dat het niet ondenkbaar is dat *'de moeilijke en gevaarlijke uitrit'* verkeersongevallen zal veroorzaken *'met alle bijkomende hinder van dien voor de kerkdiensten'*. Bijkomend voert de verzoekende partij aan dat het rooien van een aantal waardevolle bomen het vertrek van een aantal vogelsoorten tot gevolg zal hebben waardoor zichzelf en de kerkgangers niet langer zullen kunnen genieten van de pastorietauin en de aanwezigheid van bepaalde vogelsoorten en van het mooie uitzicht erop.

2.

Gegeven de aanduidingen op de vergunde plannen, de uitdrukkelijke verklaringen van de verwerende partij, zowel in haar nota betreffende de vordering tot schorsing als op de openbare terechtzitting van 19 september 2012, stelt de Raad vast dat het aangevraagde, ongeacht de andersluidende vermeldingen in de bestreden beslissing, geen betrekking heeft op perceel 16k, eigendom van de verzoekende partij.

Vermelde plannen leren tevens dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing evenmin aanleiding geeft tot het rooien van bomen. De bewering van de verzoekende partij, die zich lijkt te baseren op onjuiste gegevens dan wel op een onjuiste lezing van de vergunde plannen, dat de pastorietauin op onherstelbare wijze zal worden aangetast, mist derhalve feitelijke grondslag.

3.

De Raad is verder van oordeel dat de verzoekende partij zich als rechtspersoon niet dienstig kan beroepen op gebeurlijke lawaaihinder als een persoonlijk nadeel om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te benaarstigen. In zoverre de verzoekende partij tevens lijkt op te komen voor de belangen van de kerkgangers, ontbeert dit nadeel evenzeer het vereiste persoonlijke karakter.

Dit laatste staat los van de vaststelling dat het kerkgebouw gelegen is aan een rotonde waar twee drukke gewestwegen (de [REDACTED] en de [REDACTED]) en een gemeenteweg samenkomen, dat er zich ter hoogte van vermelde rotonde talrijke horecazaken bevinden en dat de verzoekende partij in die zin nalaat aan te tonen dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing het reeds bestaande omgevingsgeluid dermate negatief zal beïnvloeden dat er sprake zal zijn van lawaaihinder en derhalve van een ernstig nadeel.

4.

Eenzelfde vaststelling dient gemaakt te worden wanneer de verzoekende partij meent dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verkeershinder zal veroorzaken. De verzoekende partij stelt, zij het kennelijk zonder meer, dat de voorziene uitrit naar de [REDACTED] moeilijk en gevaarlijk is en acht het om die reden *'niet ondenkbaar'* dat het *'aanschuiven wordt om de [REDACTED] op te rijden vanuit het rustoord'*. Zij meent tevens dat er verkeersongevallen zullen gebeuren met bijkomende hinder voor de kerkdiensten.

Afgezien van de vraag of vermeld nadeel het vereiste persoonlijk karakter vertoont, beperkt de verzoekende partij zich tot het louter uiten van hypothesen en veronderstellingen zonder deze met enige precieze gegevens te staven en in die zin de ernst ervan voldoende aannemelijk te maken. De verzoekende partij faalt in dit verband tevens aan te tonen dat het betrokken nadeel, met name de gevreesde verkeershinder, ook moeilijk te herstellen is. Het aangevoerde nadeel, zoals omschreven door de verzoekende partij, kan de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing niet verantwoorden.

Er is bijgevolg niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst

worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aantoont dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de eerste kamer, voorgezeten door de heer Eddy STORMS.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer 1112/0622/SA/1/0554.

3. De verwerende partij en de verzoekende partij worden uitgenodigd om te handelen zoals is bepaald in onderdeel IV van huidig arrest.
4. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 24 oktober 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Heidi HUANG

Filip VAN ACKER